

nacionalistes dels districtes de Granollers. El dia 6 de Juliol, es el dia senyalat per a que Catalunya designi els seus representants a la Diputació i per tant a la Mancomunitat; son les properes, les eleccions mes genuïnament catalanes, carsens dubte que els nous candidats, han de portar a la practica la llei de Autonomia que acordí el Parlament espanyol.

Amb un sol crit nosaltres, concretem el programa de la propera victoria.

¡Catalans a lluitar per Catalunya!

Parlem clar

II.

LES eleccions de Catalunya no son, com en les altres terres d'Espanya, una lluita de persones o de colles polítiques que cerquen l'usdefruit del poder; aquí son els ideals de Patria i Llibertat els quins ens empenyen a combatre. Per això, una elecció guanyada es un pas envers la llibertat de Catalunya, i una elecció perduda es un atur o un retrocés que ens allunya de la desitjada autonomia, sense la qual Catalunya no pot lliurement desentrotillar sa vida.

En la nostra terra la lluita se sosté en aquestos termes: amb Catalunya i per Catalunya o contra Catalunya.

Per aixó tots els partits que actuen en la vida política catalana representen un d'aquestos matissos, i aixís tenim a més dels partits netament catalanistes, el carlí, republicà, conservador i lliberal autonomistes, es a dir de sentit català i enfront les fraccions d'aquestos partits, influïdes per l'esperit obertament anti-català i centralista.

A l'hora present tots els bons catalans, sien les que sien ses conviccions polítiques, desde la extrema dreta a l'extrema esquerra, tenen en la gamma dels partits polítics catalans qui re-

presenta i defensa ses opinions i ensemps l'ideal català. Aixís doncs, els catalans que segueixen afiliats o apoïen als partits centralistes, no poden invocar com a raó que els justifiqui, el desitg de defensar llurs opinions, perquè aquestes qualsevolga que sien, tenen entre els partits catalans qui les representa i defensa.

En les últimes eleccions la lluita fou entre el sentit català, defensat pels partits autonomistes i l'anticatalà representat pels centralistes.

Peró, tingueren a més, altre significació.

Les revoltes darrerament iniciades pels elements sindicalistes, demostraren palesament quin era l'enemic mes temible de l'ordre social, polític i religiós, i posaren de manifest la apremiant necessitat de resoldre els greus conflictes que la forsa i la actitud del obrerisme, feia preveure.

Doncs bé, la candidatura regionalista, en el districte de Granollers, tenia una significació de franca catalanitat i era ensemps una candidatura de dreta.

Ho probarém. En Lligé en el manifest que publicà feu professió de fé religiosa; la candidatura d'en Lligé l'apoïaban tots els elements de dreta del districte, incloïen els carlins, molt nombrosos a Badalona; la candidatura Lligé per la significació del candidat i per la que li donaben els qui l'apoïaban: fou una candidatura a mes de catalana, de dreta.

Enfront la candidatura Lligé, verament catalana i de franca significació dretista, es a dir, defensora del ordre social i dels interesos religiosos, s'aixecà altre, patrocinada pels fundador de la escola neutra de Granollers, per la junta de la casa del Poble i els sindicalistes de Badalona. Per a defensarla se celebraren mitjins als que assistí el candidat i on parlaren en Torras, Montañá, el mestre de la escola neutra, en García de Badalona i significats sindicalistes que varen ofendre greument els sentiments religiosos i atacaren l'ordre social, amb escándol de molts dels assistents.